

Zaterdag 9 juni tot 18 juni 2007

Céou

Naar aanleiding van het verslag dat ik in de Céou bijhield heb ik een verhaal geschreven vanuit mijn dier in samenspraak met mij.

“Hoe was het aan de Céou?” vroeg zeester toen ik thuiskwam. Zeester was welliswaar mee geweest, maar thuis begonnen we weer met een schone lei.

“Heel wonderbaarlijk, mag ik wel zeggen”.

“Ik heb drie uur lang met een Okkernoot gepraat. Die boom stond middenin een goudkleurig korenveld.

“Eerst heb ik op de grond gelegen om met de wortels te praten”. Ze zeiden; “Voeden is leuk en we laten ons helpen door de mensen. Dat geeft ons een verzorgd gevoel”. De wortels zeiden ook; “Wij wortelen gemakkelijk op deze plek en als er een steen ligt of een oud stuk ijzer gaan we er gewoon omheen”.

Ik richtte mijn aandacht op de Stam. Die had vanalles te melden; “Ik zorg voor de stevigheid en de doorstroom, ik zorg dat alles lekker loopt. Ik richt me voornamelijk op de hoofdzaak. Afgestorven takken laat ik met rust, die zijn nog tot steun tot ze helemaal verdwenen zijn. Soms lift er iets mee op m’n schors en dat is prima”. Bij de stam stond daar ineens het boomwezen. Je kon hem alleen zien met de magische blik, in de andere wereld of de vierde dimensie. Hij was 1 meter lang, had witte schoenen aan, een rood/blauw gekleurd strak pakje, gouden kettingen en armbanden om. Zijn gezicht zag eruit als een gedroogde aarddappel. Hij zei; “Ik ben een rijke trol” en hij rammelde met al zijn goud. “Ik ben recht door zee en geniet van de rijkdom. Ik zorg voor het contact met de mensen”. De trol zegt ook nog tegen mij; “Met de bladeren houd ik me niet bezig, dat is een andere wereld. In de bladeren zit een oermoeder met een boodschap voor jou”.

Als laatste maakte ik verbinding met de bladerenkruin. Wist je dat de vruchten van de okkernoot heerlijk ruiken? De bladeren begonnen te praten; “Wij reiken uit en tonen ons gebied. Wij exposeren de vruchten. Wij geven lucht aan het geheel”. “Het viel me op dat als je in de bladerenkroon kijkt, je geen horizon ziet, dat geeft een heel andere blik op de werkelijkheid”.

De oermoeder kwam inderdaad tevoorschijn met haar boodschap voor mij; “Breek niet meer af wat je hebt opgebouwd, zorg voor wat je hebt, richt je op de hoofdzaak en richt je op de inhoud”. Zeester, ik geloof werkelijk dat het geworstel, tot nu toe, iets lichter mag worden, het voelt alsof het in m’n leven al wat beter gaat stromen. Zeester zegt; “Je weet best wat je waarheid is. De kunst voor jou is om soms je hersens uit te schakelen daar kun je nog wat van me leren want ik heb niet eens hersenen. Ik reageer op chemische prikkels met m’n zintuigen; een oog aan elke armpunt en tentakels die gevoelig zijn voor chemische prikkels en over mijn lichaam voor aanraking gevoelige zintuigcellen. Jouw hersens veroorzaken soms alleen maar chaos omdat je vergeet te voelen”.

We zijn met de groep naar de bronnen van de Céou geweest in de verschillende windrichtingen.

Op de plek van de zuiderbron bloeiden bloemetjes die op doorgeschoten radijs leken, het smaakte ook naar radijs. Er groeide wilde peterselie die ook zo smaakte. Ik ben daar, als een zeester, in het gras gaan liggen. De plaats van de bron was zo zuiver en puur dat ik

mijn lichaam helemaal kon ontspannen. In mijn leven heb ik vaak negativiteit moeten verwerken, zodat mijn lever overuren draaide en het niet veilig was om te voelen. Daar, bij de zuiderbron, kon ik heel veel onverteerde negativiteit loslaten. Toen ik opstond, voelde ik me een stuk luchtiger. Het bronwezen was zacht en lief en ik raakte in gesprek met haar over een rozezachte substantie. Wat zeg je? Ja, een roze substantie dat later de poort naar de magische wereld bleek te zijn. Ik kreeg de boodschap dat ik, oude negativiteit moet loslaten. Dat was een moeilijk stuk, zeg. De boodschap van de bron was; “geloof maar in jouw magie”.

Bij de westenbron maakte ik contact met het bronwezen. Beneden in de bron was een kleine kamer met die roze substantie die alles in zich heeft. De kleur was dezelfde als die van de zuiderbron. Ik denk dat als ik genezen wil, ik voorlopig naar die kleur moet gaan. Valeriaanbloem heeft ook die kleur. Die kleur/substantie kan ik visualiseren als ik tot rust moet komen als ik tot een kern moet doordringen. Het bronwezen zei; “Ik ben de roze substantie en de poort naar de kern van de zaak.”

De noorderbron is eigenlijk geen bron maar is de rivier. Ik heb de groep de weg gewezen en na enige toeristische omwegen door het lieflijke landschap langs de Céou, zijn we gestopt bij een door groen overgroeid tuinhuisje midden in het boerenveld. Er was een vuurplaats, een muur van lege wijnflessen, een witte plastic tuinstoel. Het huisje deed me denken aan de boodschap van mijn oosterdier de Vlaamse gaai die de hele periode naar mij riep “je bent goed genoeg om vanuit je eigen plek de boodschap van moeder aarde te ontvangen”. Dit was nu zo’n eigen plek.

Dit jaar was de rivier krachtig met veel stroming. Ik wilde met jou, zeester, het water in maar we vonden het niet veilig. Vroeger was ik er zo ingesprongen, zo van: Jo-Ho... lekker wild en ik zie wel wat ervan komt. Nu ben ik blij dat ik dat toen wel gedaan heb want ik heb er veel ervaringen mee opgedaan. Nu wil ik op m’n lichaam passen en het gebied van mijn lichaam, dat voelt nu goed. Door zo te springen en maar wat te doen, heb ik wel rijkdom vergaard en ik geniet van wat ik hier op aarde tot mijn beschikking heb en ik wil zorgen dat alles goed loopt. Gelukkig heb ik goede en rijke wortels. Daar ben ik dankbaar voor. Mark zegt dat de vijfpuntige ster symbool staat voor magie en dat voelde als thuiskomen. Ik heb altijd geweten dat er een tijd zou komen dat ik de poort naar de magische wereld zou vinden. Het is nu..... met Ria als leraar en Hans als trommelaar en jullie allemaal als medesjamanen. Het is nu!..... dat ik de poort door mag van de kwetsbare, krachtige en soms ook geveerlijke magische wereld.....